

Vážení hudební přátelé,

blíží se konec roku a to je příležitost, abychom se opět ohlédlí za naší práci v uplynulém období.

Je možno říci, že rok 2008 byl z pohledu činnosti ANKST celkem úspěšný. Nicméně abych mohl tvrdit, že byl zcela úspěšný či dokonce výborný mi chybí více podrobnějších informací o činnosti vašich hudebních těles v místě vašeho působistiště – městě či kraji. Ocenil bych tedy napříště z vaší strany v tomto směru více spolupráce a sdělení, co se vám ve vaší umělecké práci podařilo uskutečnit a případně s jakou podporou se vám to daří či ne.

Podíváme-li se na Národní festival NKST, je zřejmé, že v některých krajích se podařilo prolomit ledy a na naši kulturní činnost sehnat dostatek finančních prostředků nejen ze státních dotací, ale i od dalších sponzorů. Je to dobře, protože se tím naše organizace dostává do širšího povědomí nejen odpovědných pracovníků na krajské úrovni, ale i do pro nás stále důležitější soukromé podnikatelské sféry. Ale ne všude je situace stejná – např. v Třebíči mají zkušenosti jiné...

Nesmím opomenout ani mezinárodní spolupráci České ANKST a Německé asociace BDLO a Evropské asociace neprofesionálních orchestrů (EVL). Uskutečnil se projekt Brahms 2008, kterého se z Čech i Německa zúčastnilo celkem 85 muzikantů, kteří provedli celkem 3 koncerty u nás i v Německu. Koncerty, které se konaly v Ústí nad Labem (16. 3. 2008), v Teplicích (20. 4. 2008) a Drážďanech (4. 5. 2008). Všude se setkala u posluchačů obou zemí s velkým ohlasem. V roce 2009 je plánována účast 27 hudebníků naší asociace ANKST Evropského festivalu orchestrů, pořádaného Evropskou asociací neprofesionálních orchestrů v holandském Dalfsenu. Festival se bude konat 21. – 24.5 2009.

Vraťme se ale z ciziny domů a řekněme si, co nás čeká v následujícím období. V občanském sdružení Česká ANKST končí další tříleté „volební“ období a na valné hromadě 24. ledna 2009 budeme muset provést volby nové, ve kterých bude potřeba zvolit nové vedení našeho sdružení. Za sebe musím říci, že jsem předsedal České asociaci neprofesionálních komorních a symfonických těles plných 10 let. Za toto období se nám mnoho důležitých věcí podařilo prosadit a uskutečnit, dokázali jsme například zviditelnit ANKST na důležitých místech, zejména pak na Ministerstvu kultury ČR, navázali jsme mezinárodní kontakty a zařadili se do evropského společenství neprofesionálních hudebních těles. Podařilo se nám vytvořit internetovou prezentaci ANKST, ve které si obsah můžete tvořit sami a tím ho můžete udržovat stále aktuální. Docílili jsme i navázání přátelských meziorchestrálních kontaktů. Je ale samozřejmě také ještě mnoho záležitostí, které se nám během tohoto období nepodařilo dotáhnout do konce. Je to především změna stanov (změna adresy a další dohodnuté a odhlasované změny) a jejich přeregistrování u Ministerstva vnitra. Také jsme se plně nedokázali poprat s rolí výběrčích členských příspěvků. Nepodařilo se nám rozpohybovat Moravskou část asociace k větší a konkrétnější spolupráci, takže zde stále pracuje pouze jediná asociace a to Česká. Domnívám se tedy, že nastal čas změny. Pro následující období je potřeba zvolit vedení nové, které by vneslo do naší organizace další impulzy a energii. Po 10 letech, kdy jsem se snažil členy sdružení motivovat k větší aktivitě, aby se o ANKST více vědělo a bylo o ní více slyšet, jsem rozhodnutý, jak jsem již dříve avizoval, předat štafetu předsedajícího dále. Jsem přesvědčen, že po 10ti letech potřebuje naše organizace změnu, aby se předešlo šedému stereotypu. Mému následovníkovi jsem samozřejmě ochoten, pokud to bude třeba, pomáhat a předat mu své zkušenosti. Na závěr mi dovolu, abych Vám poděkoval za Vaši důvěru, kterou jste mi 10 let, co by předsedovi České ANKST, dali. Chtěl bych Vám do Vaší další umělecké práce popřát mnoho zdaru, úspěchů a spoustu věrných posluchačů.

Michal Vodák
předseda České ANKST

Ohlédnutí za festivalovými koncerty Národního festivalu neprofesionálních komorních a symfonických těles 2008

Jako každý rok i letos z pověření Ministerstva kultury pořádalo Národní informační a poradenské středisko pro kulturu Praha (NIPOS) - útvar ARTAMA ve spolupráci s Asociací neprofesionálních komorních a symfonických těles Ústí n. L. (ANKST) **Národní festival neprofesionálních komorních symfonických těles 2008**. Tento festival má bohatou tradici. Již 18. rok se spolu s institucemi a organizacemi v místech konání festivalových koncertů podařilo sdružit síly a finanční prostředky řady subjektů od zástity krajských a městských úřadů, kulturních institucí či organizací regionu až po organizátory jiných hudebních akcí včetně sponzorů na jeho realizaci.

Letošní festival se realizoval v 5ti etapách, v 6ti městech: Praha, Kolín, Humpolec, Kyjov, Strážnice, Trmice. Původně plánovaná 6. etapa v Třebíči, kde se mělo konat SETKÁNÍ SYMFONICKÝH ORCHESTRŮ, pro nevstřícnost a hlavně nezáměr řed. KVIZ Třebíč paní Štěpničkové (ODS) odpadlo. Hledáme ochotného spolupředatele i místo, kde bychom SETKÁNÍ v roce 2009 mohli uskutečnit.

Dramaturgie Národního festivalu 2008 obsahovala díla klasických českých i světových autorů, neopomněla však ani skladby soudobých českých tvůrců. Festivalu se zúčastnilo 16 orchestrů.

První etapa NF se po mnoha letech konala opět v Praze. Spoluorganizátorem zahajovací etapy byl **Emauzský komorní orchestr (EKO)**. Díky **ing. Josefovi Vojtíškov** (primárius orchestru), který prokázal nejen organizační schopnosti při organizování koncertu, ale i schopnost diplomaticky jednat se správou kláštera, jsme získali možnost uspořádat zahajovací koncert v krásně zdobeném refektáři Emauz.

Tento fakt je o to cennější, že Praha je jednak zahlcena kulturními akcemi a jednak pořádání každé takové akce v Praze je nad finanční možnosti pořadatelů.

EKO není právním subjektem, nemohl proto žádat o grant Ministerstvo kultury ani ho následně vyúčtovat. Z toho důvodu jsme požádali o pomoc a spolupráci předsedu ANKST, Michala Vodáka a místopředsedkyni Mgr. Janu Pavlíkovou. Součinností NIPOS-ARTAMA, EKO a ANKST se podařilo uspořádat zahajovací koncert NF v Praze a splnit podmínky pro organizování takovéto akce.

Koncert zahájil **Komorní orchestr Musica Academica Praha**, dirigoval **Jan Popelka**. Sólo na flétny svěřil členkám flétnového souboru SYRINX.

Dirigentem **Komorní filharmonie ZUŠ Varnsdorf** byl **Josef Vondráček**. **Emauzský orchestr Praha** tentokrát vedl pevnou rukou dirigent **Tomáš Čechal**, přestože dirigentem a vedoucím tohoto tělesa je **Petr Bedrník**. Sólo na violoncello přednesl nadaný student Pražské konzervatoře **Štěpán Drtina** ze třídy Renaty Strašrybkové.

Krásné historické prostředí Emauzského kláštera a vstřícnost správy kláštera Emauzy nás opravňují k naději, že by naše spolupráce nemusela skončit jediným koncertem. Rádi bychom zde v budoucnu realizovali další etapu Národního festivalu.

Spolupředatelem **druhé etapy Národního festivalu** byla **ZUŠ Fr. Kmocha v Kolíně**. Díky vstřícnosti vedení školy řediteli **Mgr. Michalu Dubnickému**, zástupci **Mgr. Zdeňku Štefancovi** a paní **Svobodové** jsme mohli uspořádat tuto akci v historickém objektu *Synagogy Kolín*. Nad koncertem převzal záštitu starosta města Kolína **Jiří Buřič**. Koncert se uskutečnil za podpory Městského úřadu Kolín, Krajského úřadu Středočeského kraje, Hudební nadace OSA a **ZUŠ Fr. Kmocha v Kolíně**.

Zahájení koncertu patřilo „domácímu“ smyčcovému orchestru **ARCHI Kolín**, um. ved. Jiří Čmugr, učitel ZUŠ. Velkou devizou tohoto orchestru je jeho mladé obsazení žáky i absolventy ZUŠ.

Po něm se představil **Rumburský komorní orchestr (RKO)**, vedený **Miroslavem Lošťákem**. Tento dirigent založil **RKO před 45 lety** a nepřetržitě po celou tuto dlouhou dobu stojí v jeho čele. Pan Miroslav Lošťák oslavil letos v říjnu **75. narozeniny**. K jeho významnému životnímu jubileu mu byl na slavnostním koncertu v Rumburku předán gratulační dopis ministra kultury Václava Jehličky, který v něm ocenil jeho dlouholetou dirigentskou, pedagogickou i skladatelskou činnost.

Na závěr vystoupil **Pardubický komorní orchestr**, dirigoval **Otakar Tvrďý**. Sóla na housle v *Bachově koncertu d moll pro dvoje housle a orchestr* přednesli **Miša Štrausová** a její otec **prof. Ivan Štraus**.

Koncert 3. etapy NF se konal v rámci **13. ročníku Hudebních slavností Vysočiny** ve spolupráci s **Občanským sdružením pro rozvoj kulturních tradic Vysočiny**, které se tak stalo spolupředatelem NF. Zásluhu na tom má jmenovitě jeho předseda **František Novák**, kterému jsem při zahájení koncertu jménem NIPOS-ARTAMA veřejně poděkovala za jeho zásluhou letitou organizační práci nejen pro náš Národní festival, ale i pro organizování Hudebních slavností Vysočiny.

Záštitu nad etapou převzal starosta města Humpolec **Mgr. Jiří Kučera**, finančně akci podpořil Český hudební fond a Hudební nadace OSA Praha, na spolupráci se podílela **ANKST** (Asociace neprofesionálních komorních a symfonických těles). Z krátkého projevu náměstka starosty Města Humpolce **Mgr. Romana Brzoně** při zahájení koncertu bylo patrné, že vedení města je nakloněno pořádání podobných akcí.

V první polovině koncertu vystoupil Komorní orchestr **Iši Krejčího** z Olomouce, řízený dirigentem a um. vedoucím **PaedDr. Josefem Dvořákem** s velice dobře dramaturgicky postaveným programem, který měl u obecenstva velký úspěch.

Druhá polovina koncertu patřila **Komornímu orchestru Jaroslava Kociana z České Třebové**. Dirigent a um. vedoucí v jedné osobě **Mgr. Bohuslav Mimra** dokázal, že tento orchestr v současnosti patří mezi nejlepší amatérská hudební tělesa v České republice.

Další etapa Národního festivalu, v **pořadí čtvrtá** se konala na Moravě, v Kyjově a ve Strážnici. Spolupředatelem bylo již tradičně obě sdružení. *Kyjovský komorní orchestr*. Finančně akci podpořilo Město Kyjov, Město Strážnice, Národní ústav lidové kultury (NÚLK) Strážnice, Církev Československá husitská v Kyjově, Dům dětí a mládeže Kyjov, APRIS a Hudební nadace OSA Praha.

Ing. Jan Sáráz, um. ved. pořadatelského orchestru, se stal spolupředatelem NIPOS-ARTAMA již po sedmé. Jeho záměrem je pořádát koncerty vždy v jiném moravském městě. Jako jeden z mála spolupředatelů se nebojí pozvat k účinkování i zcela neznámá tělesa, někdy i netradičního složení a obsazení, a dát tak prostor mladým začínajícím muzikantům, pro které je vystupování se zkušenějšími orchestry velkým přínosem a nenahraditelnou zkušeností.

Klarinetové trio **Clarinetissima Slavičín** (třída učitelky Anny Frajtové) je toho důkazem. Děvčata vystoupila v *kostele Československé církve husitské v Kyjově* jako první a i přes počáteční trému a nejistotu měla velký úspěch.

Quintetto con mandolino Praha je sice ryze amatérským souborem, ale jeho úroveň hry i vystupování je na profesionální úrovni.

Kyjovský komorní orchestr se tentokrát představil nově nastudovanou soudobou a velmi náročnou skladbou Jindřicha Felda *Concertino per archi e due flauti*. Autor tuto skladbu složil speciálně Kyjovskému KO na tělo a na objednávku. Dokončil ji prakticky těsně před svou smrtí. Soubor ji bravurně zvládl a ukázal na ni svou stále rostoucí úroveň.

Komorní orchestr **VŠE Praha** má přes padesát členů, nadšených amatérských muzikantů především z řad ekonomů. Pod vedením šéfdirigenta Haiga Utidjana zahrál I. větu *Symfonie č. 8 h-moll* „Nedokončená“ Franze Schuberta a současnou skladbu Ippolitose Ivanova *Cortege du sardar*.

Před koncertem ve Strážnici – Rytířském sále vítala místostarostka města Strážnice Mgr. Renata Smutná osobně každého návštěvníka koncertu. V závěrečném projevu několikrát zdůrazňovala jak vysoce si cení, že se jedna z etap NF koná právě ve Strážnici. Je vidět, že několikaleté pořádání Národního festivalu na Moravě a působení ing. Sáráze nese ovoce.

Komorní orchestr Primavera Hradec Králové (ZUŠ Na Stězině) dirigoval **Mgr. Jaromír Křováček**, který také současně vede orchestr University Hradec Králové. Dramaturgie vystoupení tohoto orchestru byla velice pestrá a různorodá. Ve skladbě J. S. Bacha *Koncert pro housle a orchestr* hrál sólový part nadaný mladý houslista **Josífek Sedláček**. Navštěvuje ZUŠ Na Stězině, je žákem učitelky Ryndové. Ve svých 12ti letech podal obdivuhodný výkon. O tomto mladém muzikantovi jistě v budoucnu uslyšíme...

V podání Primavery zazněla také soudobá skladba Luboše Sluky *Miniatury*. Tato skladba byla původně komponována jako kvartet. Skladatel ji přepsal přímo pro orchestr. Luboš Sluka je rodák z Opočna, letos slaví své 80. narozeniny. Mgr. Křováček zařadil tuto skladbu záměrně, jako výraz díky a ocenění.

Závěr koncertu a prakticky celé 4. etapy NF patřil pořádajícímu **Kyjoenskému komornímu orchestru**. Koncert se vydařil, celá etapa byla úspěšná. Potěšitelné je, že všechny účinkující soubory uvedly i skladby současných autorů.

Národní festival končil 5. etapou v Kamenném sále zámku Trmice. Spolupředatelem této etapy byla Koncertní a zprostředkovatelská agentura **ARTEP** a Kulturní středisko města Ústí nad Labem. Vedoucí agentury **ARTEP Roman Dietz** zařazuje pravidelně každý druhý rok jednu etapu NF do koncertní sezóny zámku Trmice, kterou tady pravidelně organizuje. Bývalý starosta města Trmice pan Neubauer vždy podporoval konání koncertů a osobně se jich zúčastňoval a i nadále zúčastňuje. V jeho záslužné činnosti pokračuje i současná starostka Mgr. Jana Oubrachtová.

Děčínské barokní kvarteto, vedené **Janem Kadlecem**, oslavilo v roce 2007 **40 let** své existence. Kvarteto představuje renomované neprofesionální těleso s výrazným uměleckým profilem. Ke svému vystoupení často zve sólisty Severočeského divadla opery a baletu v Ústí nad Labem. Tentokrát to byla zpěvačka Jarmila Baxová.

Druhá polovina koncertu patřila mladému souboru složenému ze studentů Pražské konzervatoře a Gymnázia Jana Nerudy s hudebním zaměřením – **Belfiato Quintet Praha**. Vznikl v roce 2005, a přestože pracuje samostatně, pravidelně též spolupracuje s významnými členy předních orchestrů.

Koncert jako celek měl u obecnstva úspěch. Obecnstvo tvoří většinou abonenti, kteří navštěvují koncerty v zámku Trmice pravidelně již několik let a umějí dobré výkony muzikantů ocenit. Pojímají celou akci jako společenskou událost, jako příležitost k setkání s přáteli. Atmosféra koncertu tomu odpovídala.

6. etapa NF v Třebíči, plánovaná na začátek listopadu a pojatá jako „Setkání symfonických orchestrů“, se nekonala. Důvodem byl nezáměr, a jak už jsem uvedla, nevstřícnost nové ředitelky KVIZ Třebíč Štěpničkové (ODS), která odmítla spolupráci a spolupředatelství. Přerušila se tak osmnáctiletá kontinuita konání jedné z etap NF v historickém městě Třebíči.

Doufejme, že v budoucnu dojde ke změně vedení KVIZ a nám se tak opět podaří získat pořadatele pro konání Národního festivalu v tomto městě.

Všechny festivalové koncerty natáčel **Český rozhlas 3**. Záznamy z jednotlivých etap byly nebo budou vysílány v pořadu Slovo o hudbě vždy v úterý v 17.00 hodin na stanici **Vltava**. V letošním roce se nepodařilo vysílání záznamů plynule odvysílat. Vysílací čas pro vážnou hudbu v podání neprofesionálních orchestrů byl ztlačen zkrácen. Rozhovory s uměleckými vedoucími i představiteli institucí vedla a zaznamenala redaktorka **Alena Daňková**. Seznamuje posluchačskou veřejnost s výkony neprofesionálních komorních a symfonických těles již řadu let. Dělá to dobře a citlivě a je proto uctívána muzikanty naší neprofesionální sféry.

Po skončení každého koncertu se konal rozborový seminář, který střídavě vedli členové Odborné rady pro neprofesionální komorní a symfonickou hudbu při NIPOS-ARTAMA: Blanka Čechová, prof. Jiří Portych, prof. Ivan Štraus, MgA. Marek Valášek, Marko Ivanovič. Měli pro každé těleso pochvalu, uznání, ale také připomínky a cenné profesionální rady.

Všechny etapy byly propagačně zajištěny tištěnými plakáty, programy a programovými brožurami.

Skončil 18. ročník Národního festivalu NKST 2008. Troufám si tvrdit, že byl úspěšný, že naplnil koncepční záměry a plně potvrdil životnost stávající koncepce a její přínos ke kulturnímu životu v místech konání festivalových koncertů. Účastníkům přinesl nové podněty z oblasti dramaturgie a interpretace, ukázal možnosti různého nástrojového seskupení i využití. Doufám, že poznatky z průběhu etap budou inspirativní pro přípravu tématické osy Národního festivalu i v roce 2009.

Sonja Hanzalová, odb. ref. hud. odd. útvaru ARTAMA-NIPOS

Rezonance festivalového muzicírování 2008

Jako členka Odborné rady pro neprofesionální komorní a symfonickou hudbu při NIPOS ARTAMA mám příležitost navštívit některé festivalové koncerty a potěšit se s báječnými výkony zúčastněných souborů. Za dlouhá léta práce v oboru /vice než 30 let/ valnou většinu účinkujících znám. Víím, že jejich interpretační úroveň velmi vzrostla a často stírá pomyslné hranice profesionality.

Národní festival je proto velkým svátkem takového muzicírování a také inspirativním podnětem pro další práci každého účastníka.

Zahajovací koncert Národního festivalu 12. 4. 2008 v Refektáři kláštera Emauzy Praha měl všechny atributy hudební slavnosti. Kromě kvalitních výkonů zúčastněných orchestrů na tom má zásluhu především Emauzský sbor a orchestr, který se v **pořadatelské spolupráci s Asociací neprofesionálních komorních a symfonických těles zastoupené jeho předsedou Michalem Vodákem** ujal úlohy organizátora a hostitele akce v čele s **Ing. Josefem Vojtíškem**. Jeho průvodní slovo v průběhu koncertu působilo jako magická formule spojující posluchače s účinkujícími. Dokázal zaslíbeně hovořit o uváděných autorech a skladbách. Vedle svých houslí (je primarius hostitelského orchestru) totiž vládne darem, který není běžný. Dokáže své hudební znalosti a zkušenosti zpracovat a sdělným jazykem předat. Potvrdilo se, jak velmi přínosné je navázání verbálního kontaktu s účastníky koncertu a jejich uvedení do slavnostní hudební hostiny, jakou se zahajovací koncert festivalu skutečně stal.

První vystoupil komorní orchestr **MUSICA AKADEMICA PRAHA** (dirigent **Jan Popelka** převzal v roce 2005 taktovku od Jiřího Portycha, který je nadále uměleckým poradcem souboru) a potvrdil svou očekávanou interpretační kvalitu již v provedení první části Sukovy Serenády pro smyčcový orchestr. Spoluúčinkování členek známého flétnového souboru SYRINX a to **Jitky Holubové a Jany Bílkové** (ve dvou částech Vivaldiho Koncertu C dur pro dvě flétny) posluchači právem ocenili značným potleskem. Orchestr má ve svém dlouhodobém plánu spoluúčinkování se sólisty a mohu potvrdit, že je pro ně dobrým partnerem. Posluchačsky vděčná Suita smplice J. Z. Bartoše zakončila vystoupení orchestru. Autor by byl zcela jistě s jejím svěžím provedením spokojen.

Dalším účinkujícím se stal **KOMORNÍ ORCHESTR ZUŠ VARNSDORF s dirigentem Josefem Vondráčkem**. Toto těleso je také od roku 1997 známé jako Varnsdorfská komorní filharmonie, která má za sebou časté výjezdy do zahraničí i účinkování v dalších našich městech. Prezentovala se také v r. 2007 v Praze v rámci Kulturního léta v Senátu ve Valdštejnské zahradě. Od roku 2003 vede soubor Josef Vondráček (ředitel soukromé ZUŠ Music Art v Praze), který je rumburský rodák a za orchestrem obětavě dojíždí. Za úspěchy tohoto tělesa také stojí příkladná spolupráce ředitelky ZUŠ Varnsdorf **Jarmily Šenové**. Je totiž spolužačkou současného dirigenta (oba chodili do houslí k panu učiteli Lošťákovi v LŠU Rumburk a společně hráli v houslovém souboru a poté dokonce ve smyčcovém kvartetu). Dnes jim patří dík za to, že dokázali zrealizovat své společné muzikantské představy, jejichž výsledkem je současná podoba a kvalita souboru. Za pozornost rozhodně stojí, že Josef Vondráček skladby dle potřeby upravuje. Takovou práci muzikanti dokáží patřičně ocenit. Znají totiž její náročnost, jak na znalosti, tak na čas. Pro festivalový koncert nastudovali Svitou současného autora Michala Nováka a také Alto giove z opery Poliferno Nicola Porpory. Ve fagotovém sólu exceloval **Patrik Engler**.

Orchestr z Varnsdorfu jsme na festivalu slyšeli poprvé, a bude třeba, aby se účastníkem festivalu stal častěji. Jeho úroveň je pozoruhodná a na podium festivalového dění rozhodně patří. Určitě by dramaturgii orchestru obohatilo nastudování dalších současných autorů, protože na jejich interpretaci soubor má jak technické tak výrazové schopnosti.

Závěr zahajovacího koncertu patřil **Emauzskému orchestru** v čele s dirigentem **Tomášem Čechalem**. Těleso prošlo dlouhou historií proměn od vzniku v roce 1965. Je organizačně i dramaturgicky propojeno se sborem. V roce 1990 sbor i orchestr existenčně zakotvil v Emauzském klášteře. Zde často zajišťují hudební doprovod slavnostních církevních akcí kláštera. Proto nedílnou součástí jejich repertoáru jsou díla církevní i světská. Mají na svém kontě účinkování na známých festivalových akcích Camerata Nova Náchod a Hudební slavnosti Vysočiny v Humpolci. Pravidelně dojíždí na Mariánské slavnosti v Boru u Tachova a v německém Weiden. Občas hrají v Želivu, Oseku i Kladru. Na národním festivalu však orchestr účinkoval poprvé a hned s velmi náročnou dramaturgií. Uvedl J. Haydna Koncert pro violoncello a orchestr D dur (1. větu Allegro moderato) s mimořádně vynikajícím výkonem **Štěpána Drtiny** (posluchače konzervatoře ze třídy prof. Renaty Strašrybkové). Felix Mendelssohn Barholdy je často technický a výrazový oříšek i pro profesionály. Provedením jeho Sinfonie pro smyčce č. 2 D dur orchestr potvrdil svou vyzrállost. Rozhodně stojí za úvahu, aby pro své příští účinkování na festivalu v dramaturgické nabídce počítal i se sborem, zvláště když jsou propojeni tak dlouhodobou spoluprací. Znovu zdůrazňuji, že kromě účinkování si soubor vzal na svá bedra velmi náročnou pořadatelskou práci a hned napoprvé tuto těžkou úlohu vzorově splnil. Patří mu za to mimořádný dík. Příjemným překvapením byl posluchači zcela zaplněný sál. Je to svědectví o tom, že i v koncertní nabídce zahlcené Praze si emauzští vybudovali hudební milovnou návštěvnickou obec. Snad se jim zdaří, aby v Praze vytvořili pravidelnější tribunu pro koncerty národního festivalu. Bylo by to přání ústředního

pořadatele NIPOS Artama Praha, která dosud nenalezla častější možnost prezentace festivalu v Praze. Tělesa z celé republiky by to určitě přivítala.

Druhá festivalová etapa se konala 4. 5. 2008. Synagoga v Kolíně poskytla festivalovému koncertu to nejlepší prostředí a také svou akustickou jistotu. Přípravu a průběh celé této akce perfektně zajistila **Základní umělecká škola Františka Kmocha** a záštitu převzal starosta města Kolína pan Jiří Buřič.

Posluchači zcela zaplnili tento krásný prostor a jejich zájem dokazuje, že v Kolíně vedle známého dechového festivalu podporují i tak posluchačsky náročný hudební žánr, jaký prezentuje zdejší **Komorní smyčcový orchestr ARCHI**. Vznikl v roce 1999 z nejlepších žáků a absolventů ZUŠ. V jeho čele stojí **dirigent pan Jiří Čmugr**, který 27 let působil jako violoncellista v Pražském komorním orchestru bez dirigenta. Orchestr ARCHI má velmi široký repertoár a dosáhl již několika výrazných úspěchů. V soutěži Concerto Bohemia Praha postoupil v roce 2003 mezi sedm nejlepších orchestrů v ČR a v roce 2005 ve stejné soutěži získal druhé místo. V roce 2006 v národní soutěži ZUŠ se umístil jako třetí a zároveň byl oceněn středočeským hejtmánem za úspěšnou reprezentaci kraje. Na svém koncertním kontě má mnoho vystoupení v Kolíně a okolí, ale také zahraniční zájezdy do Německa a na Slovensko. V roce 2005 nahrál ve spolupráci s Českým rozhlasem svoje první CD.

Na základě těchto dosavadních úspěchů se NIPOS ARTAMA s orchestrem dohodla, že budou hostitelským tělesem druhé festivalové etapy. Orchestr se tak vlastně poprvé prezentoval na národní oborové akci a hned se značným úspěchem. Kromě kultivovaného a dobře vyladěného projevu zaujal také zajímavou dramaturgií. Těleso na úvod provedlo skladbu J. Kučery In Medias Res, kterou mohu doporučit k nastudování dalším komorním orchestrům. Má sdělný soudobý jazyk a je posluchačsky vděčná. Vystoupení členky Státní opery Praze Sylvie Čmugrové (F. Giordani: Caro mio ben) patřilo k těm „třešničkám na dortu“ festivalového koncertu. Je zřejmé, že dirigent své profesionální zkušenosti dokáže výborně zúročit a orchestr ho plně respektuje. Výsledkem je muzicírování, které si velmi rychle získá zaslouženou pozornost. Bylo by dobré, aby se kolínské ARCHI co nejdříve prezentovali na dalších ročnících festivalu i jiných významných akcích oboru. Na tomto festivalovém koncertě byl přítomen pořadatel známých Hudebních slavností Vysočiny pan František Novák, který orchestr pozval na koncert do Humpolce.

Následovalo vystoupení **Rumburského komorního orchestru**, který v r. 2008 slaví 45. výročí své umělecké činnosti. O jeho slavnostním koncertu jsem již informovala.

Proto také na úvod vystoupení byl **dirigentovi Miroslavu Lošťákoví** předán gratulační dopis Ministra kultury ČR. Orchestr i jeho dirigent pak svým vystoupením doložili, že si této pozornosti zaslouhují. Z jejich programu zvláště zaujala skladba Miroslava Lošťáka Smyčcová serenáda, kterou uzavřeli své účinkování. Získala si zasloužený potlesk a rozhodně patří k těm kvalitní současným dílům, co dokáží obohatit repertoár našich orchestrů. Za upozornění stojí, že pan Lošťák napsal skladbu technicky dostupnou pro neprofesionální těleso, aniž by to snížilo její umělecký obsah. Patří mu za to dík, protože právě tohle dokáže málokterý současný hudební skladatel.

Festivalový koncert v Kolíně uzavřel **Pardubický komorní orchestr pod taktovkou Otakara Tvrdého**. Vznikl v roce 1968 pod vedením prvního dirigenta Lud'ka Lukeše a vypracoval se mezi nejlepší neprofesionální tělesa v republice. Byl častým účastníkem ústředních akcí. Po smrti dirigenta Lud'ka Lukeše se vedení orchestr ujal Karel Smeták a od roku 2000 orchestr vede **profesor pardubické konzervatoře Otakar Tvrdý**, člen České filharmonie. Orchestr spolupracuje s pěveckými sbory dětí i dospělých ze svého regionu. Mezi jeho aktivity patří doprovody vyspělých žáků ZUŠ a pardubické konzervatoře. V průběhu své činnosti uvedl orchestr řadu významných děl světové hudební literatury, např. Mozartovo Rekviem, souborné provedení Mozartových koncertů pro lesní roh. Do jeho dramaturgie rovněž patří současní skladatelé, např. Jindřich Feld, Sylvie Bodorová, Evžen Zámečník, Luboš Fišer aj. Na festivalový koncert v Kolíně nastudovali Pozdrav Josefu Myslivečkovi od Petra Zdvihala a Koncert d moll pro dvoje housle a orchestr Josefa Bacha. Sólových partů se ujali profesionální umělci, kteří již léta rádi spoluúčinkují s našimi orchestry a to **prof. Ivan Štraus** a **Michaela Štrausová**. Svým brilantním výkonem inspirovali orchestr k pozoruhodnému výkonu. Podotýkám, že má ve svých řadách skutečně velmi kvalitní muzikanty. Jejich úroveň zaručuje tomuto tělesu neklesající kvalitu a umožňuje studovat technicky náročná díla. **Pardubický komorní orchestr v roce 2008 oslavil 40 let své bohaté činnosti a svému dirigentovi Otakarovi Tvrdému připravil k jeho 75. narozeninám 8. 4. 2008 Slavnostní koncert v Sukově síni Domu hudby**. Přejeme oběma jubilantům, aby se jejich práce i nadále setkávala s velkými úspěchy a zaslouženým uznáním.

Třetí festivalová etapa se konala 23 května 2008 v Humpolci, tedy tam, kde již léta **Sdružení pro rozvoj kulturních tradic Vysočiny** pořádá nejen festivalové akce, ale také zde v průběhu roku účinkují tělesa z celé ČR v rámci celorepublikově známých Hudebních slavností Vysočiny. Podotýkám, že za touto nemalou muzikantskou tribunou (v průběhu každého roku se uskuteční až 12 koncertů) stojí obětavý muzikant František Novák (v příštím roce bude slavit životní jubileum 80 let), který tuto akci inicioval a získal pro její podporu Statutární město Humpolec, Kraj Vysočinu a nemalou řadu sponzorů.

Na festivalovém koncertě ve Spolkovém domě vystoupil nejprve **Komorní orchestr Iši Krejčího Olomouc se svým dirigentem PaedDr. Josefem Dvořákem**. Toto těleso vzniklo v roce 1987 a do roku 2000 bylo souborem stejnojmenné ZUŠ. V současné době je občanským sdružením a ve svých řadách má nejvyspělejší žáky a pedagogy školy. Aktivitu orchestru jsou širší než vlastní velmi bohaté muzicírování v regionu na přehlídkách a festivalech. Je totiž od roku 1998 organizátorem přehlídek komorních těles v Olomouci pod názvem „**SETKÁNÍ**“. Ujal se tak realizace velmi potřebné tribuny v kraji, kde se mohou setkávat naše tělesa z celé ČR, zamuzicírovat si v krásném prostředí a vyměňovat si své zkušenosti. PaedDr. Josef Dvořák si tak k funkci ředitele ZUŠ a dirigenta orchestru přibral navíc zajišťování všech náležitostí potřebných k realizaci takové náročné akce. To zasluhuje velké poděkování a přání, aby se mu nadále dařilo vše jako dosud. Z vlastního poznatku vím, že to skutečně neměl jednoduché. Fakt, že se této potřebné akce přes různé a často velmi těžké problémy nevzdal, zasluhuje velké poděkování. Na takových obětavých lidech dnes stojí možnosti prezentace práce neprofesionálních komorních a symfonických těles a tím i zachování a další rozvoj našich hudebních tradic. Podotýkám, že v roce 2007 si orchestr připomněl 20. výročí vzniku vydáním 2. profilového CD a DVD se záznamem ze slavnostního galakonzertu.

Na festivalovém koncertě jako vždy svým výkonem uspěl a posluchače zaujal zejména provedením Suity č. 1 Carla Nielsena a také Posvícením od Bohuslava Martinů.

Druhým účinkujícím večera byl **Komorní orchestr Jaroslava Kociána z České Třebové**. U jeho zrodu v roce 1967 stál vynikající český violoncellista Bohuš Heran. První dirigent Antonín Šimeček jej vedl do r. 1983, kdy taktovku převzal **MgA Bohuslav Mimra**. Tento zkušený profesionál působil ve Východočeském komorním orchestru a byl primáři Východočeského smyčcového kvarteta. Od r. 1984 (po přestěhování do Prahy) byl členem Pražského komorního orchestru, dále Symfonického orchestru Českého rozhlasu a také Sukova komorního orchestru. Od roku 1991 pracuje jako ředitel ZUŠ v České Třebové. Proto mohl převzít toto neprofesionální těleso a dovést na současnou špičkovou interpretační úroveň. Repertoár orchestru v současnosti představuje přes 40 skladeb komorních a 10 symfonických. Má velmi mladý věkový průměr- pouhých 32 let, protože se do jeho řad podařilo získat mnoho mladých talentovaných hráčů. Proto si mohl s úspěchem dovolit uvést např. Dvořákovo oratorium „Stabat Mater“ nebo cyklus symfonických básní B. Smetany „Má vlast“. Pro festivalový koncert si přichystal Suitu pro smyčce Leoše Janáčka. Její provedení neslo profesionální pečť. Poslech Janáčka v pojetí orchestru Jaroslava Kociána vyvolal bouřlivý potlesk. Právem. Ostatně záznam, který zde natočil Český rozhlas Praha, stanice Vltava, zdokumentoval osobité pojetí této náročné skladby. Při jejím poslechu si vždy připomenu úžasnou atmosféru, která obklopila posluchače a připravila jim krásný muzikantský zážitek.

Čtvrtá etapa festivalu se uskutečnila ve dnech 31. 5.–1. 6. 2008 v Kyjově a Strážnici. Jak se dalo očekávat přinesla nezapomenutelný kulturní zážitek. Připravil ji hostitelský **Kyjovský komorní orchestr se svým uměleckým vedoucím Ing. Janem Sárázem**. Již v předcházejících letech orchestr (jako občanské sdružení) čtyřikrát hostil etapy národního festivalu. Organizačně je vždy perfektně zajistil. Dalo se tedy očekávat, že realizace páté etapy bude opět bezchybná a něčím navíc obohacená. Vždy vedle festivalových koncertů pro účinkující muzikanty zajistil mimohudební program, který jim umožnil navštívit zajímavé místo regionu. Tentokrát to byl Skanzen ve Strážnici a tamtéž i zámek, kde je vystavena velká sbírka historických lidových nástrojů.

První festivalový koncert proběhl v Kyjově v kostele církve Československé husitské. Úvodem účinkovalo klarinetové trio **Clarinetissima ze Slavičína**. Do jeho složení zasáhla změna v účasti hráčů a tím i do původně ohlášeného programu. Soubor však předvedl kvalitní výkon a posluchače zaujal zejména v Prologu soudobého skladatele Jana Pavla. Domnívám se, že muzikanti ze Slavičína mají před sebou perspektivu dalšího účinkování na festivalu. Mohu jim doporučit účast na etapě konané pro malá komorní sdružení na zámku v Trmčicích. Následovalo vystoupení **Quintetta con mandolino**, jehož v současnosti ojedinělé složení (koncertní kytary, koncertní mandolina a viola) a také trvalá interpretační kvalita inspirovala některé soudobé skladatele

k napsání skladeb přímo pro toto těleso. Bohužel do jeho programu zasáhlo onemocnění profesionální sólistky na flétnu MgA Magdaleny Tůmové-Bílkové, která se souborem často spolupůčinkuje. Museli jsme ozelet její virtuózní výkon, který podává v původně ohlášené a programovou radou zvláště doporučené skladbě Jaromíra Janaty (Koncert a moll). Naštěstí Quintetto má bohatý repertoár a tak pohotově zařadilo skladbu parafrázující středověké motivy od Petera Warlocka „Capriol“. V této technicky dosti náročné šestidílné skladbě (autor žil v polovině minulého století pod vlastním jménem Philippe Hesseltine), předvedlo nejen technicky náročný výkon, ale také smysl pro muzikantský humor a tektoniku skladby. Jako vždy si získalo sympatie posluchačů a po zásluze ocenění značným potleskem. K tomu lze jen dodat, že jeho členové přes svá náročná povolání si nedopřávají oddechu, pravidelně zkouší, studují nová díla a udržují si svou muzikantskou pověst řadou účinkování v dalších městech republiky.

Dále účinkoval **Kyjovský komorní orchestr pod uměleckým vedením Ing. Jana Sáraze** (soubor diriguje od svého violoncella). Tento hostitelský orchestr se již několikrát prezentoval na festivalu a vždy úspěšně. Neustále totiž pracuje na své interpretační kvalitě a to při značném mládí jeho členů je velmi čitelné. Tentokrát nastudoval novou skladbu Jindřicha Felda Concertino per archi a due flauti, kterou autor napsal právě pro toto těleso, ale jejího festivalového provedení se pro svůj náhlý skon bohužel nedožil. Je to dílo obsahově bohaté a technicky obtížné. Mladí muzikanti skladbu nejen zvládli, ale také vnitřním uchopením interpretace umocnili. Tím umožnili posluchačům Feldovu hudbu pochopit a ocenit. Autor by je určitě pochválil. Domnívám se, že skladba by se měla stát stálíci na repertoáru Kyjovského komorního orchestru.

Na závěr koncertu účinkoval **Komorní orchestr VŠE z Prahy pod taktovkou Haiga Utidjiana**, který působí již několik let v ČR (pohostinně dirigoval např. v Pražské komorní filharmonii, Symf. orchestru Českého rozhlasu, Severočeské filharmonii aj.). V roce 2001 přijal nabídku rektorky VŠE ujmout se vedení nově založeného Komorního orchestru a také se stal šéfdirigentem orchestru a sboru Univerzity Karlovy). Záslužně se věnuje propagaci české hudby v zahraničí. Orchester na koncertě uvedl Schubertovu Symfonii č. 8 h moll „Nedokončenou“ a I. Ivanova „Cortege du sardar“. Náročný program zvládli se ctí, i když před odjezdem měli řadu komplikací s hráči, protože do jejich účasti zasáhlo zkouškové období na školách. Orchester se na veřejnosti, zejména v Praze prezentuje často a s dosti náročným programem.

Druhý festivalový koncert této etapy (1. 6. 2008) byl umístěn do krásného prostředí zámku ve Strážnici. Zde účinkovala dvě tělesa z předcházejícího dne tj. Kyjovský komorní orchestr a Quintetto con mandolino, která s velkým úspěchem zopakovala svůj program. Novým účastníkem byl **Orchester Primavera Hradec Králové**. Za své vystoupení získal velký potlesk. Hradečtí také mimořádně překvapili účastí dvanáctiletého houslisty Josefa Sedláčka, čerstvého vítěze ústředního kola soutěže ZUŠ. Představil se v první části Koncertu pro housle a orchestr J. S. Bacha. Provedení Miniatur Luboše Sluky složených původně pro smyčcové kvarteto a upravených pro orchestr zasluhuje ocenění za tento dramaturgický počin. Sympatický **orchestr pod vedením Mgr. Jaromíra Křováčka (pedagoga Hudební katedry PdF UHK)** patří mezi nejlepší studentské orchestry v naší zemi a jeho muzikantské kvality také dokládá několik ocenění z celostátních hudebních soutěží. Na svém kontě má řadu koncertních zájezdů do zahraničí (Francie, Švýcarsko, Německo, Polsko, Rakousko a dokonce i trojí účast v USA). V r. 2005 si přivezl ze soutěže v belgickém Neerpeltu cenu CUM LAUDE v kategorii studentských orchestrů. Umělecké plány mají bohaté a odpovídají celkovému nasazení tohoto tělesa.

Však také jeho úspěchy neunikají pozornosti tisku. Primavera si ji zaslouhuje, jak svou prací, tak dramaturgickou zajímavostí a odpovídající interpretační úrovní.

Ke koncertu ve Strážnici bych ráda dodala, že jeho návštěvnost byla mimořádná. Velmi potěšující a zavazující se stal zájem představitelů a zastupitelů našich institucí a organizací. Srdece všech muzikantů si získala místostarostka Města Strážnice, paní Mgr. Renata Smutná. Její komunikace s účinkujícími i slova uznání opravdu potěšila. Neličeným a velmi milým překvapením všech byla návštěva poslance Parlamentu ČR pana PhDr. Waltera Bartoše, předsedy výboru pro vzdělávání, kulturu a sport. Zcela nečekaně se koncertu zúčastnil se svou paní jako řadový posluchač. Neunikl však pozornosti a také jeho milá slova uznání se stala krásnou tečkou za průběhem koncertu. Poznávám, že festivalová etapa po všech stránkách nesla pečeť **mimořádné péče Ing. Jana Sáraze**, na jehož kvalitu práce jak po stránce umělecké tak organizační a společenské jsme se vždy mohli spolehnout. Nejenže přesvědčila účinkující, že jsou v tomto kraji opravdu vítáni, ale dala jim jistotu, že jejich muzicírování je vnímáno s potřebnou citlivostí a úctou.

Závěrečná pátá etapa festivalu se konala 3. června 2008 v Kamenném sálu zámku Trmice. Místní organizátor je Koncertní agentura ARTEP. Její ředitel panu Roman Dietz umožňuje festivalový koncert malých

neprofesionálních komorních těles zařadit do svého cyklu koncertů špičkových profesionálů. Na náklady akce přispěla řada sponzorů, včetně NIPOS-ARTAMA Praha. Městský úřad Trmice a Kulturní středisko ALBIS pak pomáhá dle svých možností. Předností této etapy je fakt, že koncert je již půl roku předem vyprodán abonentům a proto se již řadu let může chlubit sálem přeplněným posluchači. Jsou to dlouholetí návštěvníci tohoto typu koncertů, tedy informovaní a vzdělaní posluchači, kteří dokáží ocenit výkony neprofesionálních těles. Proto se programová rada snaží vybrat do Trmic tělesa, která dosahují profesionální úrovně. **Děčínské barokní kvarteto**, které vystoupilo v první polovině pořadu potvrdilo svou trvalou interpretační kvalitou. Nástrojové obsazení vytváří zvukově vyvážené hudební spektrum. **Housle a viola v rukou MUDr. Pavla Čejky znamenají intonační jistotu. Flétna Jana Kadlece vytváří krásný kultivovaný tón. Violoncello Mgr. Milana Mrkuse je spolehlivé a citlivě nosné. Cembalo Ing. Karla Plačka pak dotváří rytmické i barevné zázemí celku. Je neuvěřitelné, že tento soubor v roce 2007 oslavil 40 let své existence.** Svým uměleckým vývojem a dlouholetým muzikantským přátelstvím mezi jeho členy jejichž profese jsou naprosto odlišné (lékař, vývojový technik, středoškolská pedagogové matematiky, fyziky a stavebních předmětů) dokládají jak umělecká hudba dokáže obohatit život nejen členů souboru, ale také jeho posluchačů. Dnes kvarteto představuje renomované těleso s výrazným uměleckým profilem, které připravuje tři koncertní premiéry za sezonu. Často účinkuje nejen v Děčíně a jeho okolí, ale také pravidelně koncertuje v Německu. S tělesem často spolupůčinkují profesionálové, zejména známé zpěvačky Jarmila Baxová a Eva Boháčková (sólistky opery v Ústí n. L.)

Pro svůj koncert v Trmicích kvarteto připravilo jak Chrámové sonáty F dur a Es dur W. A. Mozarta, tak skladby Claude Gervaise a G. Ph. Telemanna. Árie povětří z cyklu Čtyři živlové V. A. Míči a také J. S. Bacha Bist du bel mir se staly ozdobou jejich vystoupení právě spolupůčinkováním Jarmily Baxové. Její překrásný soprán báječně souzní s nástroji kvarteta. Nelze než přát tomuto výjimečnému tělesu, aby nás ještě dlouhá léta obdarovávalo svým muzicirováním.

Do druhé poloviny koncertu nastoupili mladí muzikanti. **BELFIATO QUINTET** je soubor složený ze studentů Pražské konzervatoře a Gymnázia Jana Nerudy s hudebním zaměřením. Vznikl v roce 2005 a přestože pracuje samostatně, pravidelně s ním spolupůčinkují významní sólisté a členové předních orchestrů a ansámbľů. **Členové Belfiato Quintetu jsou laureáti mnohých soutěží** (např. celostátní soutěže ZUŠ a Soutěžní přehlídky konzervatoří ČR 2006, Yamaha Music Foundation). Mají bohaté zkušenosti jak ze studentských a profesionálních těles (Česká filharmonie, Plzeňská filharmonie, aj.) tak ze svých sólových vystoupení s řadou renomovaných orchestrů. Soubor vystupuje na festivalech mladých interpretů (např. Festival d'Hiver v Mánese), ale i na koncertech profesionálních ansámbľů (klub přátel Pražského jara). Repertoár souboru zahrnuje jak klasicistní skladby od A. Rejchy a F. Danziho (jejichž zásluhou se takové složení souboru dřevěných dechových nástrojů ustálilo), tak skladby moderní, včetně skladeb autorů 21. století. Na svém vystoupení v Trmicích hrál ve složení: **Linda Sakálošová – flétna, Martin Daněk – hoboje, Jiří Javůrek – klarinet, Ondřej Šindelář – fagot, Hana Lišková – lesní roh.**

Jejich program se nevyhnul změně způsobené onemocněním původně ohlášené hráčky na lesní roh Kateřiny Javůrkové. Ovšem mimořádně kvalitní výkon tohoto tělesa to nikterak nepoznamenalo. Rejchův Kvintet D dur op. 92 č. 9 mladí muzikanti zahráli s intonační jistotou a technickou bravurou. Pak už nikoho nepřekvapil perfektní přednes Krbu krále René D. Milhauda. Tato sedmidílná barevná a náročná skladba posluchače jen utvrdila, že před nimi (přes své mládí a dosud studentské zázemí) stojí budoucí profesionálové. Posluchači jejich výkon odměnili nadšeným potleskem.

Festival touto etapou uzavřel ročník 2008 a dodávám, že jako celek byl mimořádně úspěšný. Zazněly zde také výkony těles, které účinkovaly na této národní prestižní akci poprvé a obhájily svou účast opravdu kvalitními výkony. Pořadatelé všech etap se zhostili své role perfektně a připravili kvalitní a důstojné zázemí akce. **Tam, kde navíc vedle pořadatelského úkolu jeho muzikanti ještě zvládli účinkovat jako hostitelské těleso, je třeba poděkovat mimořádně. Není snadné skloubit tyto dvě role.** Málokdo z účinkujících je totiž informován to tom, jak složité je získávání dotace formou kulturních projektů, ať již podávaných na Ministerstvo kultury nebo na krajské či místní zastupitelské orgány. Teprve poté lze zahájit organizační přípravu, která samozřejmě zahrnuje nemalou úskalí díky zvláštním finančním předpisům pro užití takových dotací. Vše skončí účetními výkazy předkládanými všem poskytovatelům finančních příspěvků a často následnou finanční kontrolou. Tato nemalá organizační a účetní práce je samozřejmě nehonoranovaná. Díky těmto oběťvům se

festival může každoročně realizovat. Tam kde pořadatel není občanským sdružením, často pomáhá (také zcela bez nároků na honorář) právě ANKST.

Ještě bych ráda zmínila velmi podstatnou záležitost, která náš festival patřičně zdobí a hlavně propaguje. **Je to natáčení všech jeho koncertů Českým rozhlasem 3, stanicí Vltava.** Hudebně publicistické pořady na nich již léta natáčí (od roku 1977) a připravuje do vysílání redaktorka paní Alena Daňková. Víím, že soubory o ní hovoří jako o „naší paní redaktorce.“ **Získat možnost pravidelného natáčení rozhlasu a také místo pro vysílání pořadů není jednoduché a domnívám se, že všichni by byli moc rádi, aby tato pozornost Českého rozhlasu byla nadále zachována.** Zde bych chtěla trochu vyzvat naše účinkující tělesa, aby byla nápomocna zachování tohoto natáčení. Stačí pouhá drobnost. Pár řádků díky toho kterého tělesa či posluchače za pozornost rozhlasu a to, že **pořad „Slovo o hudbě“** je pro Vás vítanou a potřebnou propagací a tím i pomocí v rozvoji a podpoře Vašeho muzicirování. Kromě toho přináší aktuální informace o aktivitách, úrovni či dramaturgii neprofesionálních komorních a symfonických těles v celé ČR. Plní tak nejen funkci dokumentační, ale stává se nemalým podnětem a inspirací v naší další práci. **Věřte, že pak se bude snáz žádat o zachování natáčení koncertů. Víím, že muzikanti velmi neradi píší, raději spoléhají na svůj nástroj. Ale zde to nestačí. Proto prosím, překonejte tuto nechuť k peru a papíru a napište pár řádků díky za propagaci Vaší práce na adresu: Český rozhlas 3, stanice Vltava, k rukám ředitele stanice PhDr. Lukáše Hurníka, Vinohradská 12, 120 99 Praha 2.**

Touto výzvou svůj příspěvek uzavírám a připojuji přání, aby příští ročník měl stejně úspěšný průběh.

**Blanka Čechová, členka odborné rady
pro neprofesionální komorní a symfonickou hudbu při NIPOS ARTAMA Praha**

Národní festival neprofesionálních komorních a symfonických těles 19. ročník – 2009 (koncepte)

1. Základní ustanovení

Z pověření Ministerstva kultury pořádá Národní informační a poradenské středisko pro kulturu (NIPOS), útvar ARTAMA a Asociace neprofesionálních komorních a symfonických těles (ANKST) spolu s následujícími institucemi a organizacemi:

1. etapa

15. 4. 09 (stř) – Ml. BOLESLAV zahajovací koncert

Spolupřádá: Mladoboleslavský komorní orchestr

2. etapa

21. 4. 2009.(út) – HRADEC KRÁLOVÉ

Spolupřádá: KO Primavera HK a KO Univerzity HK

3. etapa

6.–7. 6. 09 (so a ne) – VESELÍ n. M., TVAROŽNÁ u Brna

Spolupřádá: Kyjovský komorní orchestr

4. etapa

25. 6. 09 (čt) – BRANDÝS nad Orli.

Spolupřádá: Obč. sdruž. Společnost pro konání Hudebních slavností v Brandýse nad Orlicí

5. etapa

27. 6. 09 (so) – JINDŘICHŮV HRADEC

Spolupřádá: Jindřichohradecký symf. orchestr

Žádáme o záštitu a fin. podporu: Města Ml. Boleslav, Hradec Králové, Brandýs n. Orlicí, Tvarožná u Brna, Jindřichův Hradec

Žádáme o fin. podporu: Hudební nadaci OSA, Středočeský kraj, Královéhradecký kraj, Jihočeský kraj a Jihomoravský kraj

Plánovaný počet zúčastněných těles:

18 komorních orchestrů, 5 symfonických orchestrů

Počet koncertů:

6 koncertů

Předpokládaný počet členů v účinkujících tělesech: 362

Festival je rozložen do 5 etap, do 6ti měst České republiky.

II. Poslání

Národní festival umožňuje prezentaci výsledků práce všech typů neprofesionálních komorních a symfonických těles z Čech a Moravy.

Jeho posláním je přispět k rozvoji a propagaci tohoto druhu neprofesionální činnosti, která má v Čechách a na Moravě velkou tradici.

Festivalové koncerty se uskuteční v šesti místech České republiky tam, kde existuje pořadatelské zázemí a pracuje neprofesionální orchestr nebo komorní těleso. V každém místě se na pořádání sdružují síly a prostředky řady subjektů od záštity krajských a městských úřadů, kulturních institucí či organizací regionu až po organizátory jiných hudebních akcí včetně sponzorů. Tato koncepce představuje rovněž inspiraci a podněty pro pořadatelská místa, neboť ozřejmuje jejich organizátorskou a kulturní vyspělost. V tomto smyslu je festival významným obohacením místní kultury.

Dramaturgie festivalu doporučí inspirativní okruh jubilujících autorů, který je neprofesionálním souborům blízký a podpoří vyvážené zařazení méně frekventovaných děl.

Výročí roku 2009: Bohuslav Martinů, Antonín Dvořák, Jos. Bohuslav Foerster, Leoš Janáček, Bedřich Smetana, Josef Suk, František Tůma, Jan Dismas Zelenka) ad.

Neopomene však uvážení skladeb soudobých českých tvůrců, které se staly významným prvkem zkvalitňujícím celkovou úroveň této neprofesionální oblasti (Petr Eben, Jan Klusák, Iša Krejčí, Evžen Zámečník aj).

Zahajovací etapa Národního festivalu 2009 proběhne v Mladé Boleslavi. Její organizace se ujal Mladoboleslavský komorní orchestr. Koncert se bude konat v aule budovy Gymnázia. Dr. Pekaře v Mladé Boleslavi díky vstřícnosti jeho ředitele Vlastimila Volfy.

Poprvé se pořadatelské funkce ujme Komorní orchestr *PRIMAVERA ZUŠ* Hradec Králové spolu s *Komorním orchestrem University Hradec Králové*, oba vedené zkušeným dirigentem Mgr. Jaromírem Křováčkem. Koncert 2. etapy se bude konat v sále Filharmonie v Hradci Králové za podpory University H. K.

Kyjovský komorní orchestr se jako už zkušený pořadatel opět ujal zajištění **3. etapy NF** na Moravě, tentokrát ve Veselí nad Moravou a Tvarožné u Brna. Jeho um. vedoucí ing. Jan Sázar se nebrání pozvat k účasti netypická malá tělesa s mladými hudebníky. Tentokrát to bude *Klarinetové kvarteto ZUŠ*.

Na funkci spolupořadatele také slyšeli organizátoři Hudebních slavností v Brandýse nad Orlicí. Toto občanské sdružení pořádá každoročně řadu koncertů. Jejich červnový koncert bude zařazen jako **4. etapa** našeho Národního festivalu.

Po neúspěšném jednání s ředitelkou KVIZ Třebíč Hanou Štěpničkovou (ODS) o uspořádání „Setkání symfonických orchestrů Třebíči 2008“, jsme našli ochotného spolupořadatele v *Jindřichohradeckém symfonickém orchestru*, jmenovitě v ing. Bohumilovi Komínkovi. Díky jeho kontaktům se „Setkání“, na které byl pozván Litomyšlský symfonický orchestr a Mladí brněnští symfonikové, bude konat v červnu 2009 na nádvoří zámku v Jindřichově Hradci. V případě špatného počasí (mokrý varianta) koncert **5. etapy** přemístěn do Rytířského sálu zámku.

Plánované bienále „Setkání flétnových souborů 2009“ v Moravských Budějovicích, jehož spolupořadatelem mělo být MKS Mor. Budějovice (řed. Hanáčková), bylo z nedostatku finančních prostředků zrušeno.

Festivalových koncertů bude využito k rozborům práce zúčastněných těles. Poznatky z těchto rozborů se stanou podkladem pro obsahovou orientaci vzdělávacích akcí oboru.

III. Programové zabezpečení

Plánována je účast 23 těles (18 komorních, 5 symfonických) celkem 362 účinkujících.

Rozložení festivalu a jeho programových typů

15. 4. 2009 Mladá Boleslav – zahajovací koncert
21. 4. 2009 Hradec Králové – festivalový koncert
6. – 7. 6. 2009 Veselí n. M., Tvarožná u Brna – festivalové koncerty
25. 6. 2009 Brandýs n. Orl. – festivalový koncert
27. 6. 2009 Jindřichův Hradec – Setkání symf. orchestrů - festivalový koncert

Ostatní náležitosti festivalu rok 2009 jsou dány statutem festivalu schváleným Ministerstvem kultury.

Festival může být proti uvažovanému záměru z ekonomických důvodů podstatně krácen.

Kontakt:

NIPOS-ARTAMA, hud. odd., Soňa Hanzalová, Blanická 4, 120 21 Praha 2-Vinohrady
 tel.: 221 507 962, e-mail hanzalova@nipos-mk.cz

Zpracovala: Soňa Hanzalová, hud. odd., NIPOS - ARTAMA

aktualizováno 26. 11. 08

Ze života našich hudebních těles

1. Slavnostní koncert ke 45. výročí Rumburského komorního orchestru

Koncert se uskutečnil v neděli **16. března 2008** v aule Gymnázia Rumburk.

O přípravách na výročí i o dosavadní práci tohoto orchestru jsem informovala již v loňském bulletinu ANKST. Byla jsem proto připravena na sál plný posluchačů a také na důstojnou atmosféru, která je při muzicirování orchestru vždy přítomna. Mé očekávání však bylo překonáno. Na posluchače velmi zapůsobilo zahájení koncertu starostou Města Rumburk Ing. Jaroslavem Sykáčkem a od něj se pak odvíjela zvláštní atmosféra, která báječně spojila posluchače s muzikanty. Program koncertu obsahoval Suitu pro orchestr D dur Koncert pro harfu a orchestr G. F. Händela, kde sólový part přijela zahrát členka orchestru Národního divadla Ivana Pokorná, která dále uvedla Andantino a Rondo Jana Ladislava Dusíka. Zaznělo i Presto za symfonie Josepha Schuberta. V Concertinu da Chiesa od Johanna Christopha Kriedla exceloval fagotista Patrik Engler. Druhou větu z houslového koncertu Václava Pichla výborně zahrála studentka ZUŠ Rumburk. Posléze konečně zazněla skladba dirigenta Miroslava Lošťáka Smyčcová serenáda, z níž jsme měli možnost slyšet třetí a čtvrtou větu. Zde zdůrazňuji, že skladba je to víc než zajímavá a to nejen svým hudebním obsahem, ale i technickou dostupností, se kterou její autor vědomě počítal. Přitom tím nikterak neutrpěla její umělecká kvalita. A to je vlastně víc než žádoucí. Proto ji velmi doporučuji dalším orchestrům. Je velmi poutavá a skutečně zaujme. Také ji posluchači právem ocenili velkým potleskem. Miroslav Lošťák tímto dílem jen lehcě připomenul své velké muzikantské schopnosti a rozsáhlou práci, kterou obětavě vykonával po celou dobu trvání orchestru. Vždyť ho nejen vybudoval a celá léta dirigoval, ale také pro něj vychovával nové členy jako houslový pedagog. Ví, že napsal pro své muzikanty řadu skladeb, které by rozhodně neměly ležet v archivu.

Závěr koncertu byl symbolický. Ve skladbách A. Vivaldiho (I. část z Koncertu G dur) a Leopolda Mozarta (Dětská symfonie) společně účinkoval Rumburský komorní orchestr a houslový soubor ZUŠ Rumburk. Byla to názorná demonstrace, jak se mladí muzikanti mohou zapojit do renomovaného tělesa. To je právě ta chvíle, která doložila, že Miroslav Lošťák především myslí na perspektivu tělesa, přestože se jeho vedení hodlá již vzdát. Vypovídá to o něm, že je nesobecký kvalitní muzikantský pedagog, který se celý život snažil, aby provozování umělecké hudby bylo trvalou součástí života lidí v tomto regionu. A to je zásluha, před kterou je třeba se sklonit.

Dodávám, že Oblastní akademie pracovníků v kultuře udělila Miroslavu Lošťákovi vyznamenání za nejpозорuhodnější počín ve prospěch kultury ve Šluknovském regionu „ZLATÁ MÚZA SEVERU 2007“ a Město Rumburk připravilo pro orchestr „Děkovný list“ za koncertní činnost v roce 2007 a trvale nabízené hudební hodnoty. Národní poradenské a informační středisko pro místní kulturu přispělo k předaným oceněním blahopřejným dopisem k dosaženému jubileu orchestru i jeho dirigenta.

Přeji ze srdce, aby se orchestru stále dařilo tak pěkně muzicirovat a Miroslavovi Lošťákovi hlavně zdraví, aby se mohl věnovat nejen odborným radám orchestru, ale také další tvůrčí práci.

Blanka Čechová

2. Kladenský symfonický orchestr v roce 2008

Kladenský symfonický orchestr byl v roce 2008 zastoupen na mezinárodním projektu Brahms 2008, který navázal na obdobný projekt Stabat Mater 2007, v němž byl zastoupen rovněž. V rámci projektu Brahms 2008 byl nastudován a uveden Dvořákův Slovanský tanec č. 1 C dur a Brahmsova Symfonie č. 1 c moll. V Mezinárodním symfonickém orchestru pod vedením Jiřího Havlíka vedle sebe zasedli hráči z Česka, Německa a Velké Británie. Koncerty proběhly na jaře roku 2008 v Ústí nad Labem, Teplicích a Drážďanech. Pořadatelům tohoto projektu [sdružení Benda Arts, o. s., ve spolupráci s Asociací neprofesionálních komorních a symfonických těles (ANKST)] je třeba vyslovit velké poděkování za všechno co udělali pro nezměrné náročné zajištění tohoto projektu. Odměnou pro všechny byly nepochybně úžasné zážitky z celé akce, ať už to byly vlastní koncerty, zkoušky či jen setkání spřízněných muzikantských duší. Projekt Brahms 2008 měl nepochybně pozitivní vliv na činnost hudebních těles, jejichž zástupci se jej zúčastnili. Dodal jim chuť k muzicirování v jejich domovských orchestrech a sílu pro zajištění chodu svých těles. Doufejme, že obdobný projekt Mezinárodního orchestru bude následovat.

Kladenský symfonický orchestr, respektive jeho někteří členové, již řadu let spolupracuje s Hornickým pěveckým sborem Kladno pod vedením prof. Romana Makaria. V rámci této spolupráce vystupoval v roce 2008 orchestr se sborem na koncertech v kladenském divadle a ve Sněmovním sále Arcibiskupského zámku v Kroměříži.

Hlavní činnost Kladenského symfonického orchestru v roce 2008 spočívala především v realizaci projektu Hudební poklady, nad nímž převzal záštitu hejtman Středočeského kraje Ing. Petr Bendl a který se uskutečňoval za jeho finanční podpory a rovněž za finanční podpory statutárního města Kladna. Koncerty projektu se konaly převážně v kladenském divadle (Středočeské divadlo Kladno). S budovou kladenského divadla je spjata historie orchestru sahající do počátku dvacátého století, kdy byly v Kladně položeny základy tradice provozování symfonické hudby amatérskými hudebníky – Kladenská filharmonie, Středočeská filharmonie – k jejichž odkazu se Kladenský symfonický orchestr hlásí a na jejichž činnost navazuje a usiluje o její udržení a rozvíjení.

Koncerty Kladenského symfonického orchestru – projekt „Hudební poklady“

Dirigenti:

- Vlastimil Mareš • Karel Procházka

Sólisté:

- Irena Troupová – zpěv – soprán • Jitka Moučková a Martina Nováková – zpěv – alt
- Karel Procházka – zpěv – tenor • František Mikeš – zpěv – bas
- Pavel Tatiček – varhanní doprovod
- Martina Štíllarová – housle • Miroslav Domanja – violoncello
- Vlastimil Mareš – klarinet • Miroslav Lisner – lesní roh

Spoluúčinkující:

- Chorus Carolinus Kladno

Program:

Ludwig van Beethoven (16. 12. 1770 Bonn – 26. 03. 1827 Vídeň)

- Romance G dur pro housle a orchestr
- Romance F dur pro housle a orchestr
- Patetická sonáta – Adagio cantabile
- Leonora III

Antonín Dvořák (08. 09. 1841 Nelahozeves – 01. 05. 1904 Praha)

- Můj domov

Leoš Janáček (03. 07. 1854 Hukvaldy – 12. 08. 1928 Ostrava)

- Lašský tanec č. 6 – Pilky

Leopold Antonín Koželuh (26. 06. 1747 Velvary – 07. 05. 1818 Vídeň)

- Symfonie č. 3 g moll

Josef Mysliveček (09. 03. 1737 Praha – 04. 02. 1781 Řím)

- Symfonie C dur

Karel Procházka (* 1974)

- Requiem g moll pro sóla, sbor a orchestr

Camille Saint-Saëns (09. 10. 1835 Paříž – 16. 12. 1921 Paříž)

- Romance pro lesní roh a orchestr

Giuseppe Verdi (10. 10. 1813 Roncole – 27. 01. 1901 Miláno)

- Nabucco – Sbor židů

Antonio Vivaldi (04. 03. 1678 Benátky – 28. 07. 1741 Vídeň)

- Koncert pro violoncello a orchestr

Carl Maria von Weber (18. 11. 1786 Eutin – 05. 06. 1826 Londýn)

- Koncert pro klarinet a orchestr č. 1 f moll

**Hana Tepříková
Kladenský symfonický orchestr**

3. Litomyšlský symfonický orchestr

Litomyšlský symfonický orchestr ani v kalendářním roce 2008 nepolevil ze své bohaté koncertní činnosti. Absolvoval celkem 14 koncertů s velice pestrým repertoárem zahrnujícím vystoupení symfonická, komorní i adventní. V podání tohoto neprofesionálního orchestru zaznělo v tomto roce celkem 18 skladeb čtrnácti autorů různých období od hudby renesanční až po tvorbu současných žijících českých autorů - např. J. Smolky, J. Jiskry nebo M. Touška.

Vrcholem sezony byly jako vždy velké symfonické programy, v rámci nichž orchestr v dubnu 2008 na koncertech v Litomyšli a ve Vysokém Mýtě provedl např. Orchestrální suitu D dur J. S. Bacha, Koncert pro lesní roh a orchestr J. N. Škroupa, Slavnostní předeheru C dur B. Smetany, Koncert pro violu a orchestr C dur J. Kř. Vaňhala, Koncert pro příčnou a zobcovou flétnu G. Ph. Telemanna nebo Příběhy jednoho slunečního dne Josefa Jiskry, litomyšlského rodáka žijícího nyní v Německu.

Důležitou součástí koncertního působení LSO jsou již tradičně i rozličné koncerty komorní či adventní. V roce 2008 tak orchestr účinkoval celkem na jedenácti místech s mnoha různými sólisty, zpěváky, sbory, ale i hostujícími dirigenty.

Bližící se nový kalendářní rok 2009 bude pro LSO rovněž ve znamení intenzivní práce. V souvislosti se 750. výročí založení města Litomyšle připravuje s místními pěveckými sbory dva slavnostní koncerty v Litomyšli a nedalekých Svitavách, na kterých zazní známá opera Viléma Blodka V studni. Na konci června se orchestr zúčastní tradičního Národního festivalu neprofesionálních komorních a symfonických těles v Jindřichově Hradci a koncertní sezonu 2008 - 2009 ukončí srpnovým koncertním zájezdem do partnerského města Litomyšle - slovenské Levoči. Litomyšlský symfonický orchestr již devátý rok diriguje Jan Šula.

4. BKO – Strípky

Vážený a milý čtenáři,

Pokud si nejdeš čas a zabereš se hlouběji do těchto řádků, čeká tě v následujících minutách procházka celým jedním rokem. Rokem orchestrálního života, plném obyčejných i neobyčejných chvil. A právě ty chvíle prožiješ s námi, staneš se alespoň na chvíli členem Bendova komorního orchestru z Ústí nad Labem a budeš putovat jako jeden z nás po místech, kde letos zněla naše hudba, prožívat úspěchy a třeba i únavu, tak jako jsme je prožívali my. Rozkládám před tebe mozaiku složenou z malých a velkých střípků, radostí a starostí, zábavy i práce do úsměvu. Přesně tak to probíhá v jednom amatérském komorním orchestru ze severu Čech.

Strípek první: Nevyrážet a vonět

Někdy je prostě těžké vyhnout se automatu. Bliží se desátá večer, byl to těžký den, hrajeme už dvě a půl hodiny a právě teď to nejsem já, kdo klade prst za prstem na hmatník, ani ten, kdo tahá smyčcem tam a zpátky. V duchu si promítám zítřejší dvouhodinovku hudební výchovy hned po ránu a gesta dirigenta vnímám jen tak z povzdálí. „Nevyrážet a vonět,“ ozve se mi v hlavě. No to se ti řekne. Fakt díky za radu. Jenže já už bych radši vyrazil domů a dal si voňavou koupel. „Nevyrážet a vonět,“ opakuje roztrpčený hlas. Já vím, přemlouvám ruku do vibráta, snažím se zastavit zívnutí a přitom poslouchat, co mají první housle naproti mně. Fráze, těžká doba, potom samé odlehčené. Jak to pěkně zní, co? Příteli, neumdlévat.

Strípek druhý: Máme červenou, hrajem

„O víkendů nemůžu, nahráváme v Teplicích cembalové koncerty.“ Tak takhle jsem se letos omlouval z jiných akcí celkem třikrát. Ten cinkavý předchůdce klavíru nás provázel celý rok. Jan Jiří Lang v únoru, Jiří Antonín Benda na přelomu května a června, Josef Antonín Štěpán na začátku října a profesor Zelenka celoročně. V koncertním sále Teplické konzervatoře vzniklo provizorní nahrávací studio, kde se střídavě ladilo, nahrávalo, poslouchalo a zase ladilo. Hodiny a hodiny soustředěného hraní „na červenou“ se postupně vršily na datovém disku. Někdy tekly nervy, jindy vládla skoro pohoda. Snad i ta kafička, čaj a sušenky, družné rozhovory i veselé vtípky, když se zas a znovu rozladilo cembalo, přispěli k tomu, že už se teď pořádně těšíme, až budeme mít každý tu svou placku doma. Nebude to cédéčko ledajaké. Budou to přece naše cembalové koncerty starých českých mistrů.

Strípek třetí: Brahms

Někdy si přeci jen srdce komorního hráče zasteskne po mohutném zvuku symfonického orchestru. Osamělý kontrabasista už nechce hrát u pultu sám, chce zaslechnout zvuk kontrafagotu, pikolu i krásně vyklenutou frázi desítky prvních houslí. Tak se asi zrodil nápad dát dohromady komorní hráče z celých Čech, Moravy a Německa a pustit se do většího symfonického projektu. Bendův komorní orchestr byl u toho. Před rokem znělo Dvořákovy Stabat Mater, letos padla volba na první symfonii Johannese Brahmsa. Pustili jsme se do Brahmsa s vervou. Ani notu jsme na něm nenechali suchou. Brahms se stal naším rodným bratrem, každodenním hostem našich domácností a především hlavní zábavou čtyř zimmních a jarních víkendů. Víkendová soustředění a tři koncerty v Ústí nad Labem, Teplicích a Drážďanech završily nádhernou mezi orchestrální spolupráci. Inu, my amatéři jsme si užili velké symfonické formy a je čas vrátit se zpátky na komořinu.

Strípek čtvrtý: Tuzemské koření našeho života

Ač máme Brahmsa ještě plnou hlavu, jsme především komorní orchestr a komořinu rozhodně zanedbávat nebudeme. Jedna věc je nahrávání a velký symfonický opus, druhá je publikum, které si chce samozřejmě užít své „Bendovce“ naživo. Protože kořením každého orchestru jsou jeho koncerty, hráli jsme, hrajeme a hrátí budeme. Jaro jsme oslavili hraním na zámku ve Velkém Březně. Českou hudbu starých mistrů slyšeli na podzim posluchači při vzpomínkovém koncertu věnovaném Zdeňku Vodákovi, zakladateli orchestru i publikum v Drážďanech, kam orchestr vyrazil také. A Vánoce? Ty vydají na vlastní povídání.

Strípek pátý: Pestré obrázky z Benda tour ve Španělsku

(viz. konec článku)

Strípek šestý: Vánoce jsou svátky klidu

Už pár let mám takové pravidlo. Všechny dárky už koncem listopadu. Někomu to možná přijde divné, ale já vím, co dělám. Dělán muziku. Český klasicismus miluje Vánoce a Vánoce zase milují český klasicismus. A tak jako každý muzikant marně hledám v diáři díru a v duchu přemýšlím, jak stihnu zkoušku od šesti, když tou dobou hrajeme někde o 20 kilometrů jinde. Koncerty se vrší, volného času ubývá a tak si říkám, ještě že mi to cukroví upeče babička. Stres a zmatek, zkoušení do poslední chvíle v promrzlém kostelíčku, chabé večerní osvětlení skrze mozaiku v okně, ale i zářivé prostory honosných divadel či koncertních hal. Takové jsou každý rok i letos naše Vánoce. Ale je to i doba krásných hudebních setkání s diváky i dalšími muzikanty. Tento rok s Bendovým komorním orchestrem spolupracují na Vánoce tři pěvecké sbory (Ústecký pěvecký sbor, Fojtův pěvecký sbor a Romance), dechový orchestr z Drážďan nebo flétnový orchestr Sonici z Gymnázia Jateční. A je

to hlavně čas vánoční hudby - radostné, veselé i něžně zadumané, rozpustilé, lidové, slavnostní a kolébavé. To všechno jsou moje Vánoce. No jasně, taky ty dárky, co mám už od listopadu.

Tak a je to za námi. Snad ses příteli muzikante nenudil, snad ti střípky mojí paměti na rok 2008 nepřipadaly tak moc fádní, běžné a obyčejné. Pokud ano, pak ti můžu jen blahopřát, protože žiješ určité nádherný život, plný dalekých cest, plných sálů, úspěšných turné a nadšených diváků. Pokud ne, tak Ti přeji, aby ten nastávající rok byl alespoň tak krásný, zajímavý a úspěšný jako byl ten náš.

Tvůj Bendův komorní orchestr z Ústí nad Labem

5. Syrinx

Syrinx – pražský neprofesionální komorní soubor, který byl založen roku 1993 nadšenými studentkami flétnové hry. Byl oceněn 1. cenou na Festivalu komorních těles v belgickém Neerpeltu, zúčastnil se Festivalu „Spolu v Evropě“ v maďarském městě Balatonalmádi, pravidelně účinkuje na Národním festivalu neprofesionálních komorních a symfonických těles, který je každoročně pořádán v mnoha městech České republiky, např. Humpolci, Třebíči, Náchodě, Trmicích, Hradci Králové, Domažlicích, Bechyni, Opočně, Rychnově nad Kněžnou atd. Cílem souboru je rozdávat radost z hudby a propagovat soudobou

českou hudební tvorbu v České republice i v zahraničí. Mnohá původní tvorba byla pro soubor napsána (O. Mácha, Fr. Domažlický, J. Berkovec, Zd. Lukáš, P. Blatný, E. Hradecký, V. Felix, J. Smolka, J. Pauer, O. Flosman aj.) a jím premiérována. Barevný plastický zvuk fléten je obohacen o tmavý tón altové příčné flétny.

Členky souboru: Ing. Jitka Holubová, Mgr. Debora Hudcová, Helena Kolomá, PhDr. Sandra Malá, Mgr. Jana Soldánová, PhDr. Marie Špalová, Mgr. Zdeňka Žádníková.

V roce 2008 oslavil SYRINX svými koncerty v Praze, Humpolci, Litomyšli, Jičíně, Libochovicích, Pičíně a Dobříši 15ti leté výročí své koncertní činnosti a propagaci české soudobé hudební tvorby. Benefičními koncerty spolupracuje s Nadačním fondem Zdeňky Žádníkové, Českým červeným křížem a Kruhem přátel umění evangelisty sv. Marka ve Stěžerách u Hradce Králové. Tak se podařilo shromáždit finanční prostředky pro vybavení nemocnice v Litomyšli, pro obnovu historických varhan v kostele sv. Marka ve Stěžerách a potěšit svým vystoupením mnohaleté dárcce krve, kteří byli oceněni za svoji službu občanům ČR plakety MUDr. Jánského od Českého červeného kříže.

Uměleckou vedoucí souboru je MgA. Magdalena Bílková Tůmová.

6. Kolínská filharmonie ve 104. sezoně 2007/2008

Ve svém 380. koncertě v listopadu 2007 provedla Kolínská filharmonie předehru k opeře „Don Giovanni“ W. A. Mozarta, koncert Es dur pro trubku a orchestr J. Haydna, se sólistou Wahidem Samandarem (absolvent AMU, učitel na ZUŠ Fr. Kmocha v Kolíně), Suitu C dur G. P. Telemanna („Veselou“) a v závěru Sinfonii D dur L. Koželuha.

18. prosince uskutečnila KF tradiční vánoční koncert, na němž zazněla známá Česká mše vánoční J. J. Ryby se sólisty: J. Soběhartovou – soprán, D. Šimůnkovou – alt, J. Markvartem – tenor, P. Červinkou – bas, O. Novákem – varhany. Mši zpívaly pěvecké sbory

Gymnázia Kolín (Mgr. M. Lesáková), Kolínský pěvecký sbor (H. Trešlová), Komorní ženský pěvecký sbor Kolín (Mgr. J. Blažková) a Učitelský smíšený pěvecký sbor TYL Kutná Hora (Mgr. Z. Licek).

Na jarním koncertu KF v květnu 2008 zazněla v úvodu „Předehra“ Pavla Vranického.

Koncert pokračoval premiérovým provedením komposice kolínského současného skladatele Ing. Lubomíra Huky: Suita D dur pro smyčce „Kolínská -750“, koncert pokračoval Suitou pro smyčce L. Janáčka a v závěru koncertu provedla Kolínská filharmonie Sinfonii Es dur J. Myslivečka.

Letos v červnu dostala KF příležitost, poprvé ve své historii, vystoupit jako host 45. ročníku „Kmochova Kolína“. Pro toto vystoupení a k počtu Františka Kmocha (1848-1912) připravila KF výběr z Kmochových méně známých a pozapomenutých skladeb, které pro filharmonii, z archivních materiálů, vybral a aranžoval její umělecký vedoucí a dirigent Ivan Fišer.

Po příznivých ohlasech, které zazněly po koncertu KF 14. června 2008 v rámci Kmochova Kolína, rozhodlo vedení KF uskutečnit celý koncertní večer věnovaný skladbám rodáka ze Zásmyk, dlouholetého kapelníka hudby Sokola Kolín, učitele hudby v Kolíně a známého českého skladatele Františka Kmocha.

Koncert se uskutečnil 11. listopadu 2008 v kolínském divadle a na programu přibýly další nově aranžované skladby (I. Fišer). Kromě méně známých Kmochových skladeb provedla KF i skladby velmi známé a populární. Ve skladbě pro koloraturní soprán a orchestr „Na střibropěnném Labi: a v „Písní o vlasti“ se sólového partu ujala známá kolínská pěvkyně a hudební pedagožka paní Blanka Beranová-Marková, bývalá sólistka opery v Olomouci a Ústí nad Labem.

Tímto koncertem vstoupila Kolínská filharmonie do 105. sezony (2008/09).

Všechny uvedené koncerty s filharmonií nastudoval a od dirigentského pultu řídil Ivan Fišer, slovem programy všech koncertů provázela oblíbená kolínská moderátorka kulturních pořadů paní Hana Zrůstová.

V pořadí 385. koncert čeká Kolínskou filharmonii 18. prosince 2008 v kolínském divadle při provedení České mše vánoční J. J. Ryby, opět s vynikajícími sólisty. V první části koncertu se uskuteční samostatné vystoupení skvělého chlapeckého pěveckého sboru „Boni pueri“ z Hradce Králové, které bude jistě ozdobou celého vánočního (dnes již zcela vyprodaného) koncertu.

Provedením tohoto koncertu dosáhne Ivan Fišer v historické tabulce dirigentů KF prof. Otakara Tvrdeho (konzervatoř Pardubice) – oba 84 x.

**Zpracovali: PhDr. Jan Dvořák, vedoucí orchestru
Mgr. Jaromír Pitelka, organ pracovník KF**

Hudební epištoly

Motto: Hudba je jako vesmír.

Čím více ji poznáváme, tím hlouběji pronikáme do krás neuchopitelného světa tónů.

Předmluva

S hudebními epištolami budeme společně vstupovat potichu, zvolna do hudebního prostoru a naslouchat všem podnětům a zvukům, které nás na cestě potkají. O hudbě bylo napsáno mnoho nádherných knih, proto naše putování bude příjemné a klidně nás dovede do krás hudebních myšlenek mnoha velikánů hudby. V hudební historii je řada skladatelů, kteří věděli, že žádný úspěch není jen můj vlastní. Cestu k němu připravili také jiní lidé a plody jejich práce ovlivňovali tvůrci předchozích generací. Ani skutečné neúspěchy nebyly pouze jejich osobní. Mnohdy pramenily z neúspěchu jiného člověka, z katastrof doby, ve které žili, nebo byly důsledkem úspěchu dalšího hudebního génia prožívané epochy. Tito lidé byli také vynikajícími učiteli, protože našli smysl svého života v naprosté integraci svých tvůrčích sil s předáváním hudebních krás budoucím generacím. Putování do světa tónů počne postranní blankou, která nás však časem dovede až na mnohaproudovou hudební dálnici světa. Hudba a umění vůbec zobrazujíce život. Uplynulá tisíciletí byla na události velice pestrá, proto také umění patří k nejbohatším darům světa. S první neumělou soškou či jeskynní kresbou mamuta se zrodilo výtvarné umění. S rytmičným tancem z zvuku kamenného chřestidla povstalo dávnověké pohybové umění, zprvu rituální, později pramenící z čiré touhy po vyjádření citů pohybem. Ze starých indických náboženských legend vzniklo nejstarší slovesné umění. Ze starořeckých ód a bohoslužebných židovských a křesťanských zpěvů se zrodila hudební krása. Při pohledu do historie uměleckých oborů pak zjistíme, že se vyvíjely v křivkách se střídavými vzestupy a poklesy. Tím více si dnešní člověk musí vážit uměleckého odkazu zástupu nesmrtelných tvůrčích umělců, má povinnost jej předávat svým dětem, a tak se spolupodílet na dění v blízké i daleké budoucnosti. Forma epištol je zvolena záměrně, protože epištola je nabádavý veřejný list, který použili mnozí literární umělci v historii lidstva. Např.: „Epištoly kutnohorské (1851) od Karla Havlíčka Borovského, „Epištoly sv. Pavla Korintánům“ (cca 67 n. l.) a další. Cílem epištol pak je, pomoci čtenářům zprostředkovat vstup do „hudebního vesmíru“.

Pro větší přehlednost hudebních témat bude každá epistola členěna do rubrik:

HUDEBNÍ ABECEDA aneb, trocha teorie nikoho nezabije

HUDEBNÍ ZEMĚPIS naší malé republiky

Kavárna „U KOUZELNÉ FLÉTNY“ aneb vše souvisí se vším...

AKTUÁLNĚ – spřátelené adresy, odpovědi na dotazy, humor, výročí atd...

1. Hudební epistola

Hudební abeceda

Na počátku bylo SLOVO. Také poznání hudby a jejích zákonitostí začíná pojmenováním hudebních jevů. Protože psychologické a pedagogické důvody vedou k tomu, aby obsah poznatků byl spirálovitě rozvržen (spirálovitá osnova podporuje trvalost vědomostí), budou se epistoly ve všech svých rubrikách k tématům vracet a poznání jevů prohlubovat. Slovník této abecedy je velice srozumitelný, protože všichni hudebníci na celém světě jej používají. Je to tedy ve své podstatě řeč „mezinárodní“. Všichni jsme občany mezinárodního národa muzikantského. Začneme od Adama, ale každá epistola bude obsahovat jen pět slov. Rozšiřování slovní zásoby bude úkolem budoucích epistol.

A = nota, tón – pro hudebníky v orchestru, v komorní i sólové hudbě je tento tón velice důležitý, protože si v jeho výšce všichni hudebníci naladí své nástroje, aby měli „a“ stejně vysoké. V učebnici fyziky je psáno, že jednočárkované „a“ má 440 kmitů za vteřinu, to znamená, že například struna „a“ kmitne v každé vteřině 440x sem a tam, tím rozechvěje vzduch, vzduch rozechvěje hudebníkův bubínek v uchu a ten jej interpretuje jako tón „a“. Stejně ladění zaručuje posluchačům čistotu intonace hraných skladeb, které poslouchají.

ADAGIO = pomalu, žádný úprk. Rozhlédněte se kolem sebe a vychutnejte si krásu a barvu tónů hudebního nástroje, který právě zní. Všimněte si dynamiky melodie, lahodného vibrata, které umocňuje citový prožitek. Čtete – adadžo.

AGITATO = vzrušeně, klid je pryč, tempo skladby se zrychlí a letí kupředu. Mnohdy také předznamenává silnou dynamickou událost. Čtete – adžitáto.

AKORD = souzvuk tří nebo více tónů současně. Může být složený z tercií, kvart i z jiných intervalů. Akordy jsou nenahraditelným technickým prvkem pro každého hudebního skladatele, protože poskytují úžasně barevné kombinace v jejich tvůrčí práci. Nejdůležitější akordy musí každý hudebník jmenovat od kteréhokoliv tónu každé stupnice. Jsou to akordy durové, mollové, zvětšené, zmenšené (kvintakordy, septakordy a další...).

AMATÉR = (angl.- amateur) je vynikající člověk, který miluje hudbu, sám je výborným hudebníkem, který ovládá nějaký hudební nástroj, zná mnoho faktů z teorie a dějin hudby, mnohdy je velice schopným organizátorem hudebního života ve svém okolí a při svém kulturním vyžití je ještě schopen plnohodnotně vykonávat svou profesi. Amare znamená latinsky milovat. Proto nezaměňujte slovo amatér za označení diletant, což je člověk, který se plete do něčeho, čemu rozumí jen velice málo. Je však mnohdy na mediálním „výsluní“.

Hudební zeměpis

Toulky českou hudební republikou nás zavedou do míst v Praze a regionech České republiky, kde jsou otisknuty stopy hudebních skladatelů a interpretů naší hudby z mnoha hudebních oborů. Překvapivě zjistíme, že hudební vyspělost jednotlivých krajů a míst je rovnoměrně rozmístěna. Vzhledem k hudební historii Evropy, kde se kulturní dění odehrávalo převážně jen ve velkých městech, je úžasně zjištění, že český a moravský venkov (hlavně v minulosti) je Praze po stránce hudební vyspělosti rovnocenným partnerem. Odtud pochází řada hudebních talentovaných osobností, které se staly hudebními mistry nejen naší země a Evropy, ale jejichž věhlas putuje dodnes globalizujícím se světem.

PRAHA je proktrána tisíci hudebními myšlenkami a je těžké najít místo, kde začít s první procházkou. Jisté však je, že Prahu si nikdo z nás neumí představit bez panoramatu Hradčan. Proto epistolní hudební toulky počneme zde. Hudba rezonovala v areálu Pražského hradu od pradávna ve Svatovítské katedrále, kde zněl laudes matutinales (ranní duchovní zpěv) i největšího českého krále Karla IV. Liturgický zpěv byl v chrámu přítomen celý den, protože byla při pražské kapitule založena škola pro vyšší vzdělání a pěstování zpěvu již

začátkem 13. století. Navštěvoval ji i Kosmas a vynikající děkan Vít, který spolu se svým přítelem kanovníkem Eberhardem založil v první polovině 13. stol. nadaci pro chudé chlapce zpěváčky, kteří se nazývali **bonifanti**. Slovo z latinského „boni infantes“ znamená dobré děti. Někdy se jim také říká „boni pueri“ – hodní hoši či „innocentes“ – nevinní. O hudební stránku mši a slavnostních církevních událostí pečovala řada významných hudebních umělců: **František Xaver Brix** (působil v chrámu v l. 1759–1771, autor 50 mší a velkolepého Requiem), **Jan Koželuh** (v l. 1784-1814), také bratr Františka Jana Škroupa (tvůrce písně „Kde domov můj“) **Jan Nepomuk Škroup** a mnoho dalších. Impozantní prostora Svatovítské katedrály a Svatojiřská bazilika s dvěma bělavými románskými věžemi jsou dnes nejkrásnějšími koncertními síněmi, kde se každoročně shromažďují davy posluchačů hudebního festivalu PRAŽSKÉ JARO. Nádherný akustický prostor dává vyniknout nejen hudbě duchovní, ale také pozvedá lidského ducha prostřednictvím hudby neduchovního charakteru, jež patří k perlám hudebního odkazu našich i zahraničních tvůrců, také díky vynikajícím světovým interpretům. Nedaleko těchto architektonických skvostů je prostor nazývaný Nový svět, který je opravdu světem pro sebe. Jméno si nese od počátku 17. století, protože toto osídlení vzniklo na neobydleném území za hradčanskými hradbami. Původně renesanční čtvrť se v období baroka změnila na čtvrť převážně obývanou chudými muzikanty. V Santiniiovském domě, jehož okny můžeme spatřit pěkné štuky na stropě prvního poschodí, bydlelo devět hudebníků, kteří za šat a stravu zpívali a hráli v Loretě ke slávě Boží. Na nenápadném domě čp. 90 připomíná pamětní deska, že se zde narodil 29. 4. 1857 houslový virtuos **František Ondříček** (zemřel 12. 4. 1922). Procházku můžeme zakončit před bohatým barokovým diezenhoferovským průčelím LORETY, kde s provozováním hudby počítali již její zakladatelé. Ve věži z roku 1693 je umístěna proslulá mariánská zvonkohra hodináře **Petra Naumanna**. Zvonky Loretánské zvonkohry byly ulity v Amsterdamu, finančně zabezpečil celou stavbu nástroje malostranský měšťan Eberhard z Glaukova a poprvé její mariánskou píseň „Tisíckrát pozdravujeme Tebe...“ slyšeli věřící 15. srpna 1695.

Kavárna „U KOUZELNÉ FLÉTNY“

Na otázku: Proč „U kouzelné flétny“

naleznete odpověď na adrese www.bilkovatumova.euweb.cz

kde si můžete **bezplatně** stáhnout veškeré informace o tomto nástroji a také hudební díla, která jsou málo hrána a pro flétnu napsána vynikajícími skladateli.

V kavárně si povídáme se svými přáteli o všem možném i nemožném, proto se budeme zabývat i tématy, která zdánlivě s hudbou nesouvisí. Ale při hlubším pohledu zjistíme, že hudba má vliv na mnoho otázek lidského života. První setkání v kavárně je zahájeno podáváním nového kulinářského výrobku, který se jmenuje „Chléb s máslem“ W. A. Mozarta. Krajice čerstvého chleba jsou pomazány bylinkovým máslem a ozdobeny písmenem **M**. K ochutnávce je hrána na klavír instruktivní skladbička W. A. Mozarta (27. 1. 1756 Salzburg – 5. 12. 1791 Vídeň), kterou pojmenoval Chléb s máslem. Skladba není obtížná. Jednoduchý doprovod v levé ruce podtrhává glissanda v pravé ruce, která charakterizují pohyb nožem při roztírání másla na krajíc chleba. Dílko je v tanečním třídobém rytmu, v C dur tónině a předepsané tempo Allegretto scherzando (vesele a žertovně) sděluje interpretovi, jaký výraz má skladba mít. Pochoutka kavárny „U kouzelné flétny“ není jedinou lahůdkou, jež je podávána ke kávě či čaji. 100 let po skladatelově smrti se zrodila tzv. Mozartova koule. Jejím tvůrcem byl známý salzburský cukrářský mistr Paul Fürst. V roce 1890 vytvořil první Mozartovu kouli a jeho pravnuke Norbert tuto tradici dodnes udržuje. Stačí navštívit slavnou cukrárnu Fürst v Salzburgu. Jádro pralinky tvoří zelený pistáciový marcipán, který je obalený vrstvou nejjemnějšího nugátu. Při výrobě se koule napichuje na dřevěnou tyčinku a noří se do kvalitní horké čokolády. Po vychladnutí čokoládové hmoty se tyčinka vytáhne a do takto vzniklé dutiny se vstříkne zbylá čokoláda. Koule se obalují do stříbrného staniolu s Mozartovým portrétem. Nápad je kopírován také jako tzv. Mozartův tolar. Je nemožné nemilovat hudbu tohoto rakouského génia hudby. Jeho díla úspěšně prošla testem náročnosti a kritiky mnoha generací. Vydobyla si místo na Olympu nesmrtelnosti. Proto je jeho výročí 250 let od narození oslavováno v roce 2006 celým kulturním světem. Rovněž Mozartova koule je sladkou velvyslankyní Rakouska.

AKTUÁLNĚ

Předvolební: Když těžký boj jsme vedli s nepřáteli,
politiky jsme slavné tehdy měli.
Když sami sebe nyní potíráme,
politiky jen – populární máme. Václav Křofa rok 1923

Praha: říjen 2008 © MgA. Magdalena Tůmová

Blanka Čechová oslavila 70. narozeniny. Gratulujeme.

Když jsem v roce 2004 nastoupila do funkce odborného referenta hudebního oddělení útvaru ARTAMA-NIPOS, přebírala jsem celou agendu oboru komorní a symfonická hudba po paní **Blance ČECHOVÉ**. Ta po 32 letech nepřetržité práce pro neprofesionální hudební aktivity v tomto oboru odcházela do zaslouženého důchodu. Netušila jsem, s jak obětavým a oddaným člověkem jsem se setkala.

Teprve časem jsem se dověděla, že Blanka Čechová současně také několik let (1972 – 86) pečovala o rozvoj oboru sborový zpěv dětí, mládeže i dospělých. Postupně jsem se seznamovala s problematikou oboru, účastnila se koncertů, poznávala jednotlivá tělesa, orchestry, dirigenty i umělecké vedoucí. Ti všichni se s **Blankou Čechovou** znali, ptali se po ní a vzpomínali. Od nich jsem se dovídala, jak pro svůj obor žila a žije, jak ho i dnes ještě podporuje, jak jí nic nepřipadá zatěžko, pokud může pomoci radou, skutkem, i vahou svého postavení.

Dovolte mi, abych se s Vámi podělila o informace z jejího profesního života, které jsem postupem času a spolupráce s ní získala:

Paní Blanka je absolventkou **Státní konzervatoře Praha**, kde v roce 1958 absolvovala v oboru lidové nástroje-cimbál. Zde získala také praktické zkušenosti z oblasti tvorby hudebního zápisu, základy skladatelské techniky i dirigování hudebního tělesa.

Emigrace v rodině (sestra povoláním učitelka odešla do SRN) jí z politických důvodů neumožnila pokračovat v dalším odborném studiu na vysoké škole...

Jako metodik se věnovala především oboru komorní a symfonická hudba. **Za dobu jejího působení se rozrostl počet komorních a symfonických těles v republice z původních 12 těles na 60 kvalitních orchestrů a 120 komorních souborů všech typů.**

Ve své činnosti se opřela o přední odborníky (hudební skladatelé, profesori vysokých škol, umělečtí vedoucí těles), kteří se stali členy Odborné rady instituce. Tito odborníci se podíleli každoročně na koncipování Národního festivalu, byli lektory rozborových a interpretačních seminářů a pomáhali tělesům orientovat v soudobé hudební literatuře. Šlo např. o prof. Jaroslava Smolku, PhDr. Jindřicha Felda, prof. Jiřího Chválu, prof. Ivana Štrause a další. Podařilo se jí propojit profesionální skladatele s neprofesionálními tělesy, neboť Národní festival pravidelně uváděl nové skladby současných českých autorů. Díky tomu získala pro festival finanční podporu Hudební nadace OSA. Tato koncepce se ukázala přínosnou pro obor i pro českou mediální scénu. Festival má mediální podporu Českého rozhlasu stanice VLTAVA, který zaznamenává jednotlivé koncerty. Tato medializace zároveň popularizuje oblast komorní a symfonické hudby v české veřejnosti, což přináší zároveň podporu festivalu ze strany vedení jednotlivých pořadatelských měst (záštity starostů jsou samozřejmostí).

Stála u vzniku *Asociace neprofesionálních komorních a symfonických těles (ANKST)* s původním sídlem ve Frýdku – Místku, nyní v Ústí nad Labem a navázala s ní velmi čilý pracovní kontakt. ANKST se stala spolupředatelkou některých etap Národního festivalu a podílí se i na jeho koncepci.

Zásadou paní Čechové byla do koncepce Národního festivalu začleněna dříve značně opomíjená **oblast souborů zobcových fléten**. Zájem pro jejich prezentaci našla v Třebíči a obsah akce formulovala jako „**Setkávání souborů zobcových fléten**“. Dodnes úspěšně proběhlo již 8 bienálových ročníků.

Snažila jsem se být stručná, ale to není možné, pokud popisuji profesní činnost Blanky Čechové. Vždyť i po odchodu do důchodu je stále aktivní členkou Odborné rady pro komorní a symfonickou hudbu při NIPOS-ARTAMA. Svůj volný čas věnuje jako dobrovolník práci pro rozvoj neprofesionální komorní

a symfonické hudby. Její odborné znalosti, praktické zkušenosti z práce se soubory, publikování zpráv o koncertních úspěších souborů v bulletinu Asociace neprofesionálních komorních a symfonických těles, ale i dlouhodobé kontakty vybudované ve spolupráci s Českým rozhlasem – stanicí Vltava, jsou neocenitelným přínosem pro naše odborné zařízení, potažmo i pro mne.

Za těch pět let mého působení ve funkci v hudebním oddělení jsme se dobře poznaly, a dovolím si říci, že navázaly hezké přátelství. Blanka žije ve spokojeném manželství, stala se babičkou krásného vnoučka, zažívá i přes některé zdravotní potíže klidný podzim svého života, stále dobře vypadá a moc jí to sluší. Nikdo by nevěřil, letos v říjnu oslavila své **70. narozeniny**. A to v plné fyzické i duševní síle. NIPOS-ARTAMA ji navrhuje na udělení **Ceny ministra kultury za celoživotní přínos k rozvoji neprofesionální a symfonické hudby**.

Chtěla bych jí popřát za nás všechny, kteří ji známe a se kterými prožila chvíle muzikantského tvoření, **do dalších let pevné zdraví, osobní spokojenosti a radosti ze života.**

Soňa Hanzalová, hud. odd. útvaru ARTAMA-NIPOS

POZVÁNKA
*Dovolujeme si pozvat
 zástupce hudebních
 těles ANKST na Valnou
 hromadu ANKST,
 která se koná*

**v sobotu 24. 1. 2009
 od 10 do 13 hodin**

*v zasedací místnosti NIPOS-ARTAMA
 (Blanická 4, Praha 2).*
*Rádi bychom Vás požádali o potvrzení účasti,
 pakliže se rozhodnete se Valné hromady zúčastnit,
 na email: vodakm@email.cz
 nebo telefonicky na 608 337 790.*

Obsah

Úvod	1
Ohlédnutí za festivalovými koncerty	
Národního festivalu neprofesionálních komorních a symfonických těles 2008	2
Rezonance festivalového muzicírování 2008	4
Národní festival neprofesionálních komorních a symfonických těles 19. ročník	10
I. Základní ustanovení	10
1. etapa	10
2. etapa	10
3. etapa	10
4. etapa	10
5. etapa	11
II. Poslání	11
III. Programové zabezpečení	12
Ze života našich hudebních těles	12
1. Slavnostní koncert ke 45. výročí Rumburského komorního orchestru	12
2. Kladenský symfonický orchestr v roce 2008	13
3. Litomyšlský symfonický orchestr	14
4. BKO – Strípky	14
5. Syrinx	18
6. Kolínská filharmonie ve 104. sezoně 2007/2008	18
Hudební epištoły	19
1. Hudební epištoły	20
Blanka Čechová oslavila 70. narozeniny	22
Pozvánka	23

Redakce:

Michal Vodák

Spartakiádní 271/17

400 10 Ústí nad Labem

www.ankst.cz

Sazba:

Jasnet, spol. s r.o.

www.jasnet.cz

Vydáno v prosinci 2008

Vodák

